

Arrest

nr. 106 861 van 17 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 februari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VAN PRAET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 september 2010 dient verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een inschrijving als partner in een duurzame relatie.

Op 3 januari 2011 legt zij een verklaring van wettelijke samenwoning af met dhr. X., van Bulgaarse nationaliteit (gekend bij de Raad onder rolnr. X).

Op 3 januari 2011 dient verzoekende partij een aanvraag in voor het verkrijgen van een inschrijving als familielid van een burger van de Unie, met name in de hoedanigheid van partner in een duurzame relatie.

Op 26 juni 2012 wordt verzoekende partij in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 7 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 februari 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van
Naam: A., G. M., Nationaliteit :Bulgarije, Geboortedatum: 31.08.1980, Geboorteplaats: Tutrakan, Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te: (...).

+ kinderen: M., S. geboren op 21.03.1996 (NN: ...); M., M. I. geboren op 03.07.1998 (NN: ...); M. K. I. (NN: ...) en M. T. I. (NN : ...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 03/01/2011 een aanvraag in als partner in een duurzame relatie met de heer F. I. M. (NN: ...). Zij werd op 12/06/2012 in het bezit gesteld van de verklaring van inschrijving (bijlage 8) en verkreeg de E-kaart op 26/06/2012.

Het verblijf van de partner werd echter op 07/02/2013 beëindigd op basis artikel 42 bis van de wet van 15/12/1980. Tengevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de Burger van de Unie, waarbij zij zich als geregistreerde partner heeft gevoegd, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van mevrouw overeenkomstig art.42 ter §1, 10 van de wet van 15/12/1980.

Mevrouw A., G. M. kan het recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde. Zij legt weliswaar een PWA-arbeidsovereenkomst met bijhorende loonfiches voor en blijkt over een arbeidskaart B te beschikken.

Echter, uit info ontvangen van de dienst Arbeidsmigratie en uitzendkantoren Oost-Vlaanderen op 07/02/2013 blijkt dat deze arbeidskaart B geldig van 16/07/2012 tem 15/07/2013 werd afgeleverd in de hoedanigheid van gezinslid van de heer F. I. M. (NN: ...). De arbeidskaart B werd niet bekomen op basis van een eigen statuut als werknemer.

Betrokkene is van Bulgaarse nationaliteit en bijgevolg nog onderworpen aan de overgangsbepalingen. De bepalingen van hoofdstuk I van titel 11 van de wet van 15.12.1980 zijn van toepassing op de onderdanen van Bulgarije die naar België komen om er een activiteit in loondienst uit te oefenen op voorwaarde dat er een geldige arbeidskaart B wordt voorgelegd zoals bepaald in het koninklijk besluit van 9.06.1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (zie art. 69sexies van het KB 8.10.1981). Gelet op de intrekking van het verblijf van de persoon in functie van wie zij het verblijf heeft bekomen in het kader van gezinshereniging, vervalt meteen ook de geldigheid van de arbeidskaart die mevrouw in haar bezit heeft.

Gezien de korte duur van haar verblijf in België, het feit dat zij niet verder kan werken zonder een geldige arbeidskaart B onder een eigen statuut als werknemer dewelke gelet op de functie waarin zij heden is tewerkgesteld (geen knelpuntberoep) ook niet kan worden bekomen, is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen in staat moet zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de partner zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42ter §1, 3elid (wet 15.12.1980)

In het belang van de minderjarige kinderen en gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de persoon in functie van wie zij het verblijf bekwamen, dient ook het verblijf van de kinderen zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42ter, §1, 10 van de wet van 15.12.1980.

De voorgelegde schoolattesten voor de kinderen vormen geen humanitair element in de zin van art. 42 ter §1, 3^e lid van de wet van 15/12/1980. De betrokkenen tonen niet aan dat de kinderen in hun land van herkomst of eventueel in een andere lidstaat waar zij kunnen inreizen en verblijven geen passend onderwijs zou kunnen genieten. Uit niets blijkt dat zij verder gespecialiseerd onderwijs behoeven in België dat niet beschikbaar is in hun land van herkomst.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkenen zonder problemen moeten in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van verblijfsrecht.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

“Daar het verblijf van verzoekster afhankelijk wordt gesteld van het verblijf van haar partner kan verzoekster verwijzen naar hetgeen werd uiteengezet in het verzoekschrift ingediend door haar partner:

“De materiële motiveringsverplichting houdt in dat elke administratieve beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte en in feite ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden.

Een feitelijke onjuistheid van de motieven betekent dat de motieven ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten niet bestaan of dat hun bestaan niet bewezen is wat rechtens op hetzelfde neer komt.

De beslissing meent ten onrechte dat verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden voor een wettig verblijf in België.

De beslissing stelt ten eerste dat verzoeker niet langer in het bezit is van een arbeidskaart B en dat hij om die reden niet aan de voorwaarden van het verblijf als werknemer voldoet.

Echter, artikel 42bis § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet in een aantal uitzonderingen waarin de Unieburger wel zijn verblijfsrecht behoudt, o.a. indien hij zich bevindt in een toestand van onvrijwillige werkloosheid. Op 12.05.2010 werd de arbeidskaart B geweigerd om reden onafhankelijk van de wil van verzoeker.

Verzoeker deed onmiddellijk het nodige om zich opnieuw in orde te stellen en vatte een zelfstandige activiteit aan.

Sinds 01.12.2011 is verzoeker opnieuw tewerkgesteld als werknemer (arbeider) bij V..

Verzoeker noch de werkgever waren op de hoogte dat er een beroepsvergunning en arbeidskaart B diende te worden aangevraagd. Verzoeker zal het nodige doen om zich in orde te stellen en te werken d.m.v. een arbeidskaart B.

Op heden is hij nog altijd ingeschreven als zelfstandige. Dit blijkt uit het schrijven d.d. 23.02.2013 van partena (stuk 2):

"Op basis van de documenten die uw sociale kas ons bezorgde, konden we uw ziekenfondsdossier in orde brengen tot 31.12.2013."

Hieruit blijkt dat verzoeker nog altijd ingeschreven is bij een sociale verzekeringsfonds en nog actief is als zelfstandige.

Tot slot, in ondergeschikte orde, wenst verzoeker er op te wijzen dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering.

De partner van verzoeker is sedert 05.04.2011 deeltijds tewerkgesteld als arbeider (PWA). Zij heeft een inkomen van ongeveer € 870,00. Het lukt verzoeker en zijn gezin om daarvan te leven. (stuk 3)

Verzoeker noch zijn partner hebben sinds hun aankomst in België beroep gedaan op het sociale bijstandstelsel !

Zij slaagden er in om telkens in hun eigen onderhoud te voorzien.

Daarnaast legt verzoeker ook schoolattesten voor. Alle kinderen, M., K., T. en S. zijn allen ingeschreven aan een onderwijsinstelling in België. (stuk 4)

De beslissing aangaande het verblijf van de partner van verzoekster werd zodoende ten onrechte genomen. Het verblijf van de heer F.I.M. dient te worden hersteld zodat ook het verblijf van verzoekster dient verlengd te worden."

2.2 Verzoekende partij voert een middel aan dat identiek is aan het eerste middel dat door haar partner werd aangevoerd tegen de door hem bestreden beslissing. Het beroep van haar partner werd door de Raad reeds verworpen. Op 17 juli 2013 zijn bij arrest nr. 106 860 de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van 7 februari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen ten aanzien van haar partner, verworpen. Bijgevolg kan verzoekende partij geen belang meer doen gelden bij hetzelfde middel.

Waar verzoekende partij meent dat de beslissing aangaande het verblijf van haar partner ten onrechte werd genomen, volstaat de verwijzing naar het voormeld arrest waaruit blijkt dat het beroep is verworpen. Waar zij aangeeft dat haar verblijf kan worden verlengd nadat het verblijf van haar partner is hersteld, mist haar grief aldus feitelijke en juridische grondslag.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.3 2.3 In het tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

“De bestreden beslissing schendt artikel 8 van het Verdrag van 04.11.1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

'1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan mbt de uitoefening van dit recht dan zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen'.

De bestreden beslissing bevel om het grondgebied te verlaten gaat volledig voorbij aan de wil van verzoekster om in België een familiaal en professioneel leven op te bouwen.

Verzoekster heeft dus ongetwijfeld recht op eerbiediging van zijn gezinsleven cf. art. 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Art. 8 van het Verdrag voorziet in zijn tweede lid dat inmenging met betrekking tot de uitoefening van dit recht slechts toegestaan is wanneer dit in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid en van de openbare veiligheid.

Art. 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is dus geschonden door de bestreden beslissing.

Door de Raad van State wordt art. 62 van de Vreemdelingenwet in samenhang met art. 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in die zin geïnterpreteerd dat de redengeving van een uitzettings- of uitwijzingsbeslissing een afweging moet bevatten tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de inbreuk op het recht op gezinsleven van de betrokkene.

'Op grond van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 8 EVRM moet uit de motieven zelf van een uitzettings- of uitwijzingsbeslissing blijken dat de overheid heeft afgewogen of er evenredigheid bestaat tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de door die maatregel veroorzaakte ontwrichting van het gezin van de betrokken vreemdeling. Op grond van art. 32 van voormelde wet dient die afweging ook te blijken uit de overwegingen van het advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.' (R.v.St., 25 september 1986, nr. 26.933).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt de verplichting in beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. De beslissing doet blijken van een vluchtige en nonchalante houding in dit dossier. Verzoeker mag niet het slachtoffer worden van het onzorgvuldige handelen door Dienst Vreemdelingenzaken.

Zowel verzoekster als haar partner zijn/kunnen in België tewerkgesteld worden. Zij verblijven intussen 3 jaar in België.

De kinderen van verzoekster lopen school in België. (stuk 4)”

2.4 Nergens in de toelichting van het middel wordt nader ingegaan op de door verzoekende partij voorgehouden schending van artikel 3 van het EVRM. Bij gebreke van een weergave van de wijze waarop de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM zou schenden dient dit onderdeel van het middel als onontvankelijk te worden beschouwd.

Aangenomen dat verzoekende partij met haar partner en kinderen een familielevens leidt in de zin van artikel 8 EVRM, wijst de Raad erop dat in geval van een weigering van een voortgezet verblijf, wat in casu de bestreden beslissing is, het EHRM aanvaardt dat er een inmenging is en dan dient het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Vanuit dit laatste standpunt is het zaak om na te gaan of een juist evenwicht bereikt werd tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

De bestreden beslissing is gegrond op artikel 42ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In casu streeft de bestreden beslissing minstens één van de in artikel 8, tweede lid

van het EVRM opgesomde doelen na, nl. de vrijwaring van 's lands openbare orde. De handhaving van de verblijfsreglementering door de overheid is een middel ter vrijwaring van 's lands openbare orde. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen.

Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39).

Verzoekende partij, die blijkens het administratief dossier slechts sedert 2010 in het Rijk verblijft en blijkens de bestreden beslissing niet in aanmerking komt tot het verkrijgen van een eigen statuut als werkneemster, toont met haar beknopt betoog niet aan dat er sprake is van een disproportionaliteit tussen haar belangen enerzijds, die in se erin bestaat in *“de wil (...) om in België een familiaal en professioneel leven op te bouwen”* met haar echtgenoot wiens verblijfsrecht eveneens is beëindigd en de belangen van de Belgische Staat in het kader van het doen respecteren van de openbare orde anderzijds, die erin bestaan de verblijfsreglementering te doen naleven. Verzoekende partij toont ten slotte op geen enkele wijze aan dat er ernstige hinderpalen zijn voor het verderzetten van haar vermeend gezinsleven in haar land van herkomst, met name Bulgarije. Waar verzoekende partij verwijst naar de stukken waaruit blijkt dat haar kinderen school lopen in België, toont zij niet aan dat de kinderen in haar land van herkomst of eventueel in een andere lidstaat waar zij kunnen inreizen en verblijven geen passend onderwijs zouden kunnen genieten. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat uit niets blijkt dat de kinderen verder gespecialiseerd onderwijs behoeven in België dat niet beschikbaar is in hun land van herkomst. Bijgevolg concludeert verwerende partij op kennelijk redelijke wijze dat verzoekende partij en haar kinderen *“zonder problemen in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van verblijfsrecht”*. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Waar verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert moet allereerst worden geduïd dat dit beginsel niet vereist dat wanneer verwerende partij met toepassing van artikel 42ter van de vreemdelingenwet een beslissing neemt, zij de belangen van de Belgische Staat dient af te wegen tegen deze van de vreemdeling die niet langer aan de voorwaarden voldoet om een verblijfsrecht te kunnen laten gelden. Verwerende partij dient wel na te gaan of de vreemdeling die zijn verblijfsrecht ontleende aan de bepalingen van artikel 42ter, §1, 1° van de vreemdelingenwet nog langer aan de in deze wetsbepaling gestelde voorwaarden voldoet. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij de situatie van verzoekende partij zorgvuldig heeft onderzocht en na consultatie van de gegevens in verschillende databanken en na uitnodiging om de actuele situatie voor te leggen op correcte gronden heeft geoordeeld dat zij niet langer voldoet aan de in artikel 42ter van de vreemdelingenwet gestelde verblijfsvoorwaarden en dat zij niet haar verblijfsrecht onder een eigen statuut kan behouden. Bovendien heeft verwerende partij rekening gehouden met het belang van de kinderen en het schoollopen van de kinderen in België. In de bestreden beslissing wordt immers gemotiveerd dat in het belang van de minderjarige kinderen en gezien de intrekking van het verblijfsrecht van de persoon in functie van wie zij het verblijf verkreeg, dient ook het verblijf van de kinderen zelf te worden beëindigd, overeenkomstig artikel 42ter, §1, 1° van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot het schoollopen oordeelt verwerende partij dat het geen humanitair element vormt in de zin van artikel 42ter, §1, 3° van de vreemdelingenwet, aangezien niet wordt aangetoond dat de kinderen geen passend onderwijs zouden kunnen genieten in een andere lidstaat of in hun land van herkomst. Dit oordeel is niet kennelijk onredelijk, nu verzoekende partij niet aantoont dat de kinderen gespecialiseerd onderwijs behoeven in België dat niet beschikbaar is in hun land van herkomst. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt bijgevolg evenmin aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.5 In het derde middel voert verzoekende partij de schending aan van “de wet, m.n. schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het redelijkheidsbeginsel of proportionaliteitsbeginsel”.

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

“De gevolgen van de maatregel zijn uiteraard zeer ernstig. Verzoekster kan zich niet op permanente basis in België vestigen.

Het redelijkheidsbeginsel is zonder twijfel geschonden door de beslissing om het grondgebied te verlaten. Het staat buiten proportie om deze vrouw de toegang tot het grondgebied te verbieden en haar terug te sturen naar Bulgarije.

Door een zo verstreckende beslissing met betrekking tot verzoekster te nemen zonder enige afweging te maken met de ernst van de gevolgen van deze beslissing op het leven van verzoekster, heeft de bestreden beslissing duidelijk het redelijkheidsbeginsel of proportionaliteitsbeginsel geschonden.

Verzoekster kan voor het overige verwijzen naar het tweede middel.”

2.6 Met betrekking tot het proportionaliteitsbeginsel dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). Verzoekende partij laat na aan te tonen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover verweerder beschikt. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen, wat in casu niet het geval is.

Het derde middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. MOONEN